

ΜΑΡΤΥΚΕΤΟ

"ΜΠΟΥΚΕΤΟ,"
ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΘΕΩΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΗΛΟΣ ΛΟΓΙΩΝ
Γραφεία : Όδός Λέκα 7
*Ιδρυτική κεφάλαια 1.000.000 Δοχ.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ"
"Εσωτερικού δι' εν έτος... Δοχ. 100
"Εξωτερικού... Δοχ. 80
"Αγγλίας-Αιγύπτου... Δοχ. 1
"Αμερικής... Δοχ. 4
"Δωδεκανήσου... Δοχ. 80
Αι έξομοι και τμήματα κατ' αναλογίαν.
Αι συνδρομαί δέον ν' απευθύνονται ως εξής
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ," ΑΘΗΝΑΙ.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ
"Εσωτερικού δι' εν έτος 12 βιβλία Δοχ. 120
"Εξωτερικού... Δοχ. 160
Τό τεύχος τιμάται Δοχ. 2
Δημοσιεύσεις ο στίχος δραχμαί 5
Δι' "Αγγλίας Ιδιαιτέρως συμφωνίαι.
Τα προσηγόμενα τεύχη τιμώνται δραχμαί 3
Το "ΜΠΟΥΚΕΤΟ," πλύν των συνδρομητών
του και των δια του Γραφείου του παλιν
των φύλλον, διαδίδει δια του Κεντρικού
Πρακτορείου περί τας 25.000 φύλλον ως η
κάτωθεν βεβαίωσις τούτου.
«Το Κεντρικόν Πρακτορείον "Εφημερί-
δων βεβαίωσιν, ως εξάγεται εκ των επι-
σημων βιβλίων του το περιοδικόν "Μπου-
κέτο" ποιεί εβδομαδιαίως άνω των ε-
κκοι χιλιάδων φύλλον.
Ι. ΤΡΙΚΛΑΡΗΣ
Διευθυντής Κεντρικού Πρακτορείου
Προσφέρουμε 50.000 δραχμάς εις εκεί-
νον όστις ήθελε διοφέναι το άνωτέρω.

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΔΙΣΤΕΩΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

(Συγχώνευσις :
Τραπεζής Κωνσταντίνου 1879
Τραπεζής Καλαμών 1918)
Κεφάλαια Δοχ. 1.000.000.—
*Αποθεματικά... 500.000.—

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΗΜΑΤΑ ΕΝ : ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΧΑΛΑΜΑΙΣ
ΤΡΙΠΟΛΕΙ
ΣΠΑΡΤΗ

ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΠΙΣΤΟΤΡΑΦ.
Δέχεται καταθέσεις εν όψει και επί
προθεσμίας, Δραχμών και Ξένων Νο-
μισμάτων υπό τούς συμφεροντέρους ό-
ρους. — Έκτελεί πάση φύσει τραπε-
ζευτικώς έργασίας.

ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον καταβ. 5.000.000,00
*Αποθεματικά κλπ. 1.631.650,39
ΠΑΣΕΣ ΦΥΣΕΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

*Αγορά, πώλησις, ανταλλάγματα
*Αγορά και πώλησις χρυσαφίδων
*Εκ τελωνιόμοι — *Αποθηκεύσεις
ΚΑ ΤΑΘΕΣΕΙΣ : 4 1/2, 5, 6 0/0

Οι εν "Αμερικη φί-
λοι του "Μπου-
κέτου" προκειμένου
να έγγραφωσιν συν-
δρομηταί εις το ύπο
δόν ν' απευθύνονται
πρός τον Mr
JAMES STROUMPOS
140 W 26 th, Street New
York N. U.
(Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Μετοχικόν δραχμαί 72.000.000
*Αποθεματικόν... 23.000.000

*Αγοραπωλησία Συναλλάγματος επί του
"Εξωτερικού.—Πιστώσεις έναντι Φοροτω-
νών.—Προεξοφλήσεις και Εισπραξεις Γραμ-
ματίων.—Πιστωτικά "Επιστολάι και "Εντο-
λαί πληρωμών.—Χρηματιστικά "Εντολαί.—
Χρυσόγραφα πρὸς φύλαξιν και Εισπραξεις
τοκομεριδίων.—"Ενοικίασις Χρηματοκιβω-
τίων.—Καταθέσεις "Οψεως και επί προθε-
σμίας.—Ταμειντήριον μέχρι δραχμῶν 20.000
επί τόκῳ 4 0/0 ετησίως.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

Αυτοκίνητον "Οκλαν έπτά θέ-
ρων Σεβάν κλειδωτόν, γινόμενον
και ταξί, σχεδόν καινούργιον,
πωλείται αναγκαστικῶς εις τὸ
πῦρ τῆς ἀναλογίας ἀντὶ δραχ-
μῶν 45 χιλιάδων.
ΓΡΑΦΕΙΑ : Π. Κυβέλλου,
ὁδὸς "Αριστείδου 6. Ἀλλόφυρος
"Ελευθ. "Αγορ. Συναλλάγματος.

ΔΙΑ ΤΑ ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ
συνιστῶμεν τὴν τελευταίαν "Οφθαλ-
μολογικὴν Κλινικὴν κ.

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

*Υψηλότης τῆς "Οφθαλμολογίας ἐν
τῇ Πανεπιστημίῳ. Μέλος τῆς Γαλ-
λικῆς "Οφθαλμολογικῆς "Εταιρίας.
Διευθυντὸς "Οφθαλμολογικῶν Κλι-
νικῶν. "Οφθαλμολόγος Σχολῆς Πα-
ρισίων.

ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ : Καταρράκτης
αμφοῦ και σφοδρῶς Τραχώματα
τοξίαις, αλλοθωρία κλπ. δια τῶν
ἀσφαλεστέρων Θεραπευτικῶν και πάντο
τὰ ὀφθαλμικὰ νοσήματα.
27 Μεγάνδρου 27—"Αθήναι. Τηλ. 1-68

ΕΥΚΑΙΡΙΑ! ΕΥΚΑΙΡΙΑ!

ΕΙΣ ΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΕΚΑ 7

Πωλούνται κλισέ καλλιτεχνικά
μονόχρωμα και διχρωμίας

ΔΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ & ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΣ

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΚΔΟΣΤΑΣ

ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΡΑΦΕΙΟΝ Ο "ΣΥΡΜΟΣ,"

Ν. ΚΟΥΔΟΥΜΝΑΚΗ
Όδός Σωκράτους 71.—ΑΘΗΝΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΚΑΤΕΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ
11-ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ-11

ΙΔΡΥΘΕΝ
ΠΡΟΣ ΕΞΥΠΡΕΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚ. ΕΡΓΑΣΙΑΝ

UNE FEMME BIEN BILLÉE EN VAUT POUR QUATRE
ROBES & MANTEAUX
COSTUMES TA'ILLEURS
& FANTASIES
ΡΟΜΠ ΜΑΝΤΑ
ΚΟΣΤΟΥΜ ΤΑ
ΦΑΝΤΑΣΙΕΣ

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ

ΚΑ ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ
Διπλωματούχος τῆς ἀκαδημίας τῆς κοπτικῆς τῶν Παρισίων.
"Ιδιαιτέρα ὁπτιρία τῆς Αὐτοκράτειρας Σαλιχῆ Σουλτανῆς.
Τῶν κυριῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος τῶν προσηγμένων, τῶν
πορφυρικῶν μεγάρων και τῆς ἐν γένει ἀριστοκρατίας τῆς Κωνσταντι-
νέως, διαλάσασα τὸ ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ
γὰλῃς ὁδοῦ τοῦ Πέραν ἐνῶντι τοῦ "Τοκα-τζίαν" διασκεύαζον
αὐτὴν τῆς γυναικείων ἐνδυμασιῶν και κοπιῶν περιούσιος ἀνα Εὐα-
ριστίους, ἐγκατεστάθη ὁριστικῶς ἐνταῦθα και δέχεται τῆς παρρη-
χυριῶν εἰς τὸ πρότυπον και τέλειον ἐργαστασίῳ τῆς ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ Αἰῶνος.

ΜΙΑΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ
ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟΝ
ΤΟΝ ΧΟΡΟΝ ΚΑΙ
ΚΑΘΕ ΚΟΣΜΙΚΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ
Εἶνε ἀπαραίτητα

—Τὰ "Υποδήματα πολυτελείας"
τοῦ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΥ
ΤΟ "ΣΥΜΠΑΝ,"
Ν. ΣΚΙΑΔΑ Σταδίου 46.

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΖΕΡΒΟΣ δικηγόρος,
Πανεπιστημίου 47 (17).

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ
ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

"Όσοι ἐκ τῶν μαθητῶν τῶν διαφό-
ρων Σχολείων ἔχουν βιβλία πρὸς ρι-
βλιοδετήσιν, δύνανται να τὰ ἀποστέλ-
λουν εἰς τὰ Γραφεῖα και Τυπογρα-
φεῖα τοῦ "Μπουκέτου", τοῦ ὁποῦ
τὸ Βιβλιοδετικόν τμήμα ἀναλαμβάνει
να τὰ βιβλιοδετῇ με στερρότητα
και καλλιτεχνικὴν μοναδικήν.
ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡ. ΛΟΥ-Τ-ΖΙΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ
Διπλωματούχος τῆς ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΕΠΙ
"Επὶ τετραετίαν εἰδικὸς σπουδαστὴς εἰς Παρισίους και ἐξωτερικὰ
τὰ Στοιματολογικὰ εἰς τὰ νοσοκομεία τῶν Παρισίων Lariboisiere
St. Antoine. "Εργασθεὶς ἐπ' ἀρκετὸν εἰς "Οδοντοϊατρεία Μαρσέ-
και Λυδώνος. Θεραπεύει με ἐγγύτηδιν με δλιγοήμερον ἀνάπαυσιν
ζικὴν θεραπείαν διὰς τῶν παθήσεων τοῦ στόματος και τῶν ὁδόντων
τιδῶς και Στοιματιδῶς ἐντός 10 μόνον ἡμερῶν με ἐγγύτητα
ἐπιστημονικῶν τὸ πρῶτον ἐφαρμοζομένων ἐνταῦθα.
Δέχεται 9-12 και 2-7 ἡ ἐπὶ δυνεντεύξει
33 ΟΔΟΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 33 ΠΑΤΙΜΑ 2ον

ΕΞΑΙΣΙΑ ΒΑΦΗ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣ

ΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΟΝ ΚΑΙ ΜΑΥΡΟΝ ΧΡΩΜΑ

Εἰς τὸ ἀρτίσίστατον πρότυπον ραφεῖον Γυναικείων ἐνδυμασιῶν τῆς
φημισμένης Κωνσταντινουπόλεως Κας "Ανδρ-νίκης πωλείται ἐν
Βαφῇ τῆς κόμης εἰς καστανὸν και μαυρὸν χρῶμα. Μοναδικὴ εἰς
δοῦς τῆς. Χρησις ἀπλουσιότης, διάκρισις μαγνῆ.
"Ιδιαιτερον διαμέρισμα διὰ βαφῆν. Αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχικῶν παραγγελιῶν
λὸνται ἀμέσως. *Ακαδημίας—*Αδελφότητος.

5 Ἀπριλίου 1925

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

225

ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

[Του "Ιουλιαν" Λεομινά]

ΖΩΗ ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΗ

Α'.
"Αναμάσανε μία βραδεία τοῦ Δεκεμβρίου στὸν δρόμον τοῦ Βιέλ
νι Τσιπλ ἀντικρὸς ὃ ἕνα μπακάλικο και ψωμάδικο. "Εκεῖνος ἐκοί-
ταξε με πείνα και λαχάρα τὰ λουκάνικα ποῦ ἦταν κρεμασμένα ἐξω
ἀπὸς τὸ ρέγκες, σαλάμα και κονσέρβες. "Εκεῖνη εἶχε τὸ πρῶ-
το τῆς κολλημένο στὸ τῆξι τοῦ φορέϊ κοιτάζοντας μερικὰ φραν-
τζόλια μέσα στὴν βιτρίνα.
"Εκεῖνος εἶχε ἕνα πρόσωπον κατακίτρινο ἀπ' τὴ πείνα γιατί δὲν
θάραι ποτὲ νὰ χάρισε ἀπ' τοῦ γνῶρισε τὸν κόσμον! μάτια βα-
θουλὰ, ρουθόνια σὰν τοιμητημένα, πηγοῦν ἀνολίχαιο, και χεῖλη
ποὶ ἔβρην ἐν αἵμα κάθε φορά ποῦ ἔβριχε! φοροῦσε ρούχα λινα κου-
ρελασμένα, εἶχε τὰ πόδια του μέσα σὲ τρυπημένους γαλότσες, ἕνα
μολὸ κορσέτο σὲ κεφάλι, και τὰ χέρια μέσα στὴν τσέπη. Δυὸ
τρεῖ φορὲς ρώτησε τὸν μπακαλόγατο ποῦ τὸν κῆταξε κρυφὰ, τί
κοπίζουν τὰ λουκάνικα και τὰ σαλάμα και καθότανε ἀκίνητος με
μὴτα κορμωμένο ἐπάνω στὰ τρόφιμα αὐτὰ.
"Εκεῖνη νέα ἀψηλὴ με ἀκανόνιστα χαρακτηριστικά κρατοῦσε στὸ
δὲξ τῆς μπράτσο ἕνα κανέρι πλίστρας ἀδειο, γιατί εἶχε παραδώσει
τὴ πλινθία ρούχα και κοίταξε περιέργη και συγκινημένη τὸ ἀδύ-
ματο κορμὶ τοῦ νεο, ποῦ τὸ ἐτάραξε ὁ ἀδιάκοπος ξηρὸς βήχας. Τέ-
λος ἐμφορμίστηκε σηκώνοντας τούς ὤμους.
— Δυστυχισμένο παιδί!
"Υστερα πλησίασε σιγὰ σιγὰ σιμά του γιὰ ν' ἀκούσῃ τί ψιθύ-
ριζε μοῦς του.
— Τὸ ὄμορφο, θάνε αὐτὸ τὸ λουκάνικο! μουρμούριζε ὁ νεός.
Μάλιστα τὸ ἀκούσε ἡ πλίστρα μπήκε στὸ μπακάλικο και βγήκε
κρηπίδας τὸ λουκάνικο τυλιγμένο μέσα σὲνα χαρτί κίτρινον.
"Εκεῖνος ἐκάρφωσε τώρα τὰ μάτια του ἐπὶ αὐτὸν στὴν πλίστρα.
Αὐτὴ τοῦ ἔγινε νὰ πλησιάσῃ και τοῦ ἔδωκε τὸ λουκάνικο.
— Να πάρε το, γιὰ σένα ν' ἀγόρασα.
Αὐτὸς ἐπὶσφύρασε τὸ κατακίτρινο μοῦτρο του, ἔμεινε βουβὸς
μυῖα λεπτά, και ὕστερα εἶπε με φωνὴ θυμωμένη.
— Γιατί θέλεις νὰ με κοροϊδέψῃς; Κανένας ὡς τώρα δὲν γέ-
λασε τὸν φτωχὸ Μπίμπης...
— "Εγὼ νὰ σε κοροϊδέψω; Τί βλάνας πῶσαι, εἶπεν
ἡ κίτρινα θυμωμένη, δὲν βασισαίς στὰ πόδια σου ἀπ'
τὴ πείνα καί...
— Καλὸ λές.
— Πάστο λοιπὸν σὸν λέω!
— "Ὅστε δὲν χορατεῖς;
— Στὴν πίστιν τῆς "Ιρμας, ὅπως με λένε, πόρ' το.
Στὴν πίστιν τῆς. Μία φτωχὴ γυναῖκα ποῦ ἔμεινε
στὸ ὅιο πάτωμα μαζί μου και πέθανε τὸν περασμένο
μῆνα εἶχε τέτοιες πείνες. "Η καρδιά μου δὲν εἶνε πέ-

την, τί διάβολο! Κι' ἐκεῖνη ἔβριχε και μ' ἔκανε ν' ἀνατριχιάζω...
"Η "Ιρμα σόπασε και ἐμουρμούρισε.
— Τί ζῶον εἶμαι νὰ τοῦ λέω τέτοια λόγια μέσα στὴ μύτη σου!
Β'.
"Ο Μπίμπης δὲν περίμενε ν' ἀκούσῃ περισσότερα. Ἀφοῦ ἔδ-
στασε λιγάκι, ἀρπασε ἀπ' τὰ χέρια τῆς "Ιρμας τὸ λουκάνικο και τὸ
δάγκασε ὡς τὴ μέση.
— Φτωχόπαιδο! εἶπεν ἡ "Ιρμα, πῶς τρώει!... Ἄντις, τώρα
περπατά γιατί μᾶς κοιτάζουν. Εἶνε καιρός ποῦ δὲν ἔφαγες;
— Ἀπὸ χιεῖ τὸ πωρὶ. ἔχω στὴ τσέπη μου ἀκόμα ἕνα ξεροκόμ-
ματο, μὰ δὲν πᾶει κάτω ξερό. Ζήλεψα τὰ λουκάνικα και λίγο ἔλειψε
νὰ κλέψω.
— Νὰ τὰ κλέψῃς!
— Ναί, νὰ τὰ κλέψω. Σοῦ φαίνεται παρῆξενο γιατί θὰ τρώς,
φρίσσει κακτικά...
"Η πλίστρα τὸν κῆταξε κι' ἀποροῦσε. Αὐτὸς συνέχισε τουρτου-
ρίζοντας!
— "Ὁ λὸ, λὸ! Τί κρὺο κάνει ἀπόψε στὸ ὕπαιθρο!
— Κοιμάσαι στὸ ὕπαιθρο;
— Τί νὰ κάμω; Κοιμάμαι στὴ προκυμαία ἡ ὅπου ἄλλοι μπο-
ρέσω. Μπρρορ!...
— Θεέ μου! ἐφώναξε ἡ "Ιρμα συγκινημένη, εἶνε δυνατόν;
"Ο φτωχὸς Μπίμπης τὴν ἀκολουθοῦσε πάντοτε τρεμουλιασμένος
ἀπ' τὸ κρὺο, τὰ δόντια του χτυποῦσαν, και ἡ ἀναπνοή του σταμα-
τοῦσε ἀπ' τὸν βήχα.
— Εἶσαι τίμιο παιδί, τὸν ρώτησεν ἡ "Ιρμα, ἀφοῦ σκέφθηκε
λιγάκι.
— Νομίζω πῶς εἶμαι.
— Ναί, μὰ ἐσκόπευες νὰ κλέψῃς.
— Γιὰ πρῶτὴ φορά. Εἶνε πολὺς καιρός ποῦ μοῦ ἔρχεται αὐτὸς
ὁ πειρασμός. "Υστερα τί θάναταν αὐτοὶ οἱ πλούσιοι μπακάληδες μ'
ἕνα λουκάνικο περισσότερον ἢ λιγώτερον!
— Ἐξάμνα ἔκομμε νὰ σὺνῃ και τῆς φώναξε:
— Ἀντίο και εὐχαριστῶ... εἶσαι ἕνα καλὸ κορίτσι!
"Η "Ιρμα τὸν χάρισε ἀπ' τὴν ἀκρὴ τῆς μπλούζας
του.
— Στάσου, τοῦ εἶπε. Μὴ τέτοιο καιρὸ δὲν θ' ἀφαι-
οῦτε ἕνα σκυλὶ νὰ κοιμηθῇ ἐξω στὸ δρόμο, και θ' ἀφί-
σω ἐσένα! ἔλα στὴν κάμαρά μου νὰ ξεπασθῇς. Κι' ἀν
πεινάς ἀκόμα, μὰ τὴν πίστιν μου αἵμα ἔχει γιὰ ἕνα στομά-
θι φάσις και γιὰ δύο!
"Ο φτωχὸς Μπίμπης τὴν κοίταξε με δυσπιστία και
χωρὶς νὰ πῇ λέξη τὴν ἀκολούθησε με τὸ κεφάλι σκυμ-

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΔΙΟΝΩΝ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΥ

Πώς εξετέλειτο άρχικώς ή ποιμή τοῦ θανάτου.—Τὸ μαρτύριο τῆς Ἑλένης Ζιλέ.—Ὁ καλοκάγαθος δόκτωρ Γκιλλοτίνος.—Αἱ περὶ θανατικῆς ποιήσε προτάσεις τοῦ δέτην Συντακτικῆ Συνέλευσι.— Ἡ Γκιλλοτίνη.—Ὁ πρῶτος τῆς κατασκευῆς καὶ τὸ πρῶτο τῆς θύμα.—Ὁ Τωβία Σμιθ, αἱ λαιμητόμοι του, τὰ ὄργια του κτλ. κτλ.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀπελευθερώσεως Ἑλλάδος ἡ ληστεία ἐλυμαίνετο τὴν χώραν ἀγριώτερον ἢ τώρα. Ἦτο ἡ ἐποχὴ πού ἐνέπνευσεν εἰς τὸν Ἐδμόνδον Ἀμποῦ τὸ πασίγνωστον ἐκεῖνο καὶ πόσον ἐπιζήμιον διὰ τὴν Ἑλλάδα βιβλίον του «Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ὁρέων». Ἡ Δικαιοσύνη ἔθεσε τότε εἰς ἐνεργεῖαν τὸ φοβερώτερον ὅπλον τῆς, τὴν Λαιμητόμον. Ἐκὶ μικροῦ πολεμικοῦ πλοίου ἐφορμήθη ἡ ἐρυθρὰ μηχανή, ἐπεβιάσθησαν οἱ δῆμοι φρουροῦμενοι ὑπὸ ἰσχυρὰς κοστωδίας, καὶ ἐστὶ ἡ λαιμητόμος περιήγετο ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν. Οἱ καταδικαζόμενοι, μετὰ πρόχειρον διαδικασίαν, λησται ἐκαταμοιούντο, εἰ δυνατόν, εἰς τὸν τόπον τῆς διαπράξεως τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἑἰς τὸν γαιτωρῶτερον. Ὁ παραδειγματισμὸς ἐξήραται ζωηρὰν ἐπιβολὴν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν συντόμων ἢ ληστεία κατεστάλη.

Πιστεύεται γενικῶς διὰ τὸ δόκτωρ Γκιλλοτίνος, ὑπῆρξεν ὁ ἐφευρέτης τοῦ ἀνατριχιαστικοῦ μηχανήματος, τὸ ὁποῖον ἀπέκοψε καὶ κεφαλὰς βασιλεῶν καὶ βασιλισσῶν. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶνε ἀληθές, ὡς δὲν εἶνε ἀληθὲς τὸ πιστευόμενον διὰ οὗτος πρῶτος ἐκαταμοιήθη ἀπὸ τὴν λαιμητόμον.

Ὁ δόκτωρ Γκιλλοτίνος ἐγεννήθη τῇ 1788 εἰς τὸ Σαιντ τῆς Γαλλίας, εἰς τὰς γελοσιὰς δὲ τῆς Σιραντ, ὅπου καὶ ἔζησε μέχρι πάματος τῶν Πανεπιστημιακῶν τοῦ σπουδῶν. Κατ' ἀρχὰς ἐξήλκεσε τὸ ἱατρικὸν τοῦ ἐπάγγελμα εἰς Ρέιμς, κατόπιν ὁμοῦ, ἐπῆγε εἰς τὸ Παρίσι, ὅπου ἐξηκολούθησεν μετὰ πολλὴν ἐπιτυχίαν τὸ σκάδιον του. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Γαλλικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας του. Ἦτο τότε 50 ἐτῶν καὶ ἐφημέζετο ὡς βουλευτῆς σώρων, ζωηρὰς ἐνδιαφερόμενος διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος του, κόσμιος καὶ μετριοφρων. Κατὰ τὰς διαφορὰς περιόδους τῆς ἐξουσίας τῶν παθῶν, ὁ δόκτωρ Γκιλλοτίνος ἐδέχετο μετριοπαθῆς καὶ δὲν ἐπεδοκίμαζε τὰς ἀντεδικοδικαίσεις καὶ τὰς ἀκρότητας τῶν συναδέλφων του. Φιλάνθρωπος ὡς ἦτο, ἀπεχθάνετο τὰς βασάνους καὶ τὰς κρεουργίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν τρομερὰν ἐκείνην ἐποχὴν ἦσαν συνήθειαι, καθημεριναί.

Εἰς τὸ Παρίσι καὶ εἰς ἄλλας μεγάλας πόλεις τῆς Γαλλίας, ὅπου τὸ ἔργον τοῦ δημίου ἐξετελείετο ἀπὸ διαφορῶν «καλλιτέχνων τοῦ θανάτου»—ὅπως τοὺς ὀνομάζον αἱ ἐφημερίδες—αἱ κεφαλαι καὶ ποινὰ ἐξετελούντο «μετὰ κοινότητος». Ἀλλ' εἰς τὰς μικροὺς ἐπαρχιακὰς πόλεις ὁ ὁρὸς τοῦ δημίου ἀντιτίθετο εἰς τὸν τυχόντα ἀντισταθὴν χασοπήν, γενναίως ἀμειβόμενον καὶ ἐν ἀρνήσει ἀπολαύων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν.

Ἀγχιον καὶ θηριώδες εἶναι τὸ παράδειγμα τοῦ μαρτυρίου μίας κορῆς 22 ἐτῶν, τῆς Ἑλένης Ζιλέ, καταδικασθείσης εἰς θάνατον. Ἡ νέα αὕτη, ὡραία, ὁμοειδὴς, ὠδηγήθη εἰς τὸ ἱερώμα περιστοιχισμένη ἀπὸ δύο ἱερεῖς. Ἰησοῦτες καὶ δύο καπουαίνους, ἀκολουθουμένη ἀπὸ τὸν δῆμιον, ὁ ὁποῖος ἰδὼν τὸ ἀπειρον πλῆθος τῶν περιεργῶν, ἤρξατο νὰ ἀπειρῶν τὴν ἐκτελεστικὴν τῶν ἐν περιπτώσει ἀνεπιτηδείτητος. Σάν συναχωμένους τεχνίτας μελοδράματος ἐξητοῦσε τὴν συγκατάβασιν τοῦ κοιντοῦ:—«Θά κάμω δὲι μὴ πορὶ γὰ νὰ σὺς εὐχαριστήσω».

Ὁ ἄθλιος ἐκεῖνος, δῆμιος εἶχεν ἐπίσης ἐξομολογηθῆ εἰς τὸν ἱερέα τὸ ἴδιον πρῶτο, γὰ νὰ τὸν ὁρῶν τὸ θάρος του. Ἐν τούτοις ἔτρεμε σύγκορμος. Ἐδικαιολογεῖτο δὲ διὰ τὸν τρομερὸν καὶ καθιέκετο τὸ πλῆθος νὰ τὸν συγχωρήσῃ διὰ τοῦτο. Ἐπειτα ἐγονάτιζε πρὸ τῆς δυστυχισμένης καταδίκου, ζητῶν ἐκ τῶν προτέρων συγγνώμην γὰ τὸ κακὸ ποῦ ἐμείλλε νὰ τῆς καμῇ καὶ ἐκλιπαρῶν τὰς εὐλογίας τῶν παθῶν.

Ἰδοὺ τέλος ἐτοιμος ὁ δῆμιος. Ὁφείλει ν' ἀποκόψῃ τὸ ὠραῖο κεφάλι τῆς κορῆς, ἀλλ' εἰς τὸ πρῶτον χεῖρμα δὲν ἐπέτυχε παρὰ νὰ τῆς σπῇ τὸ στήθος. Ὁ λαὸς σφυρίζει καὶ πετᾷ λιθάκια ἐναντὶν τοῦ δημίου, ὁ ὁποῖος ἀποκρίνεται τὸν πέλευν καὶ ζητεῖ ν' ἀποθάνῃ ἀντὶ τῆς καταδικασθείσης!

Τότε μὴ γυναῖκα τοῦ λαοῦ, μὴ μέγαιρα, πηδᾷ ἐπὶ τοῦ ἱερώματος. Εἶναι ἡ σύζυγος τοῦ δημίου. Ἀρπάζει τὸ τοσεοῦ καὶ τὸ δίδει πάλι στὸν ἄνθρωπον τῆς ἐξορκίζονσά αὐτὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ. Ἐκεῖνος συναίνει, χτυπᾷ ἐκ νέου τὴν κατάδικον καὶ τῆς σπᾷ τὴν δεξιὴν ὤμοπλάτην. Ἀλλὰ σφυρίζοντα καὶ χαλαζία λῶν. Ὁ δῆμιος ἐνθουσιῶν τρέπεται εἰς φυγὴν. Ἡ γυναῖκα τοῦ τὸν ἀντικαθίστῃ, προσπαθεῖ ν' ἀποτελείωσιν τὴν δυστυχισμένην μετὰ λακτέματα καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἑλένη Ζιλέ δὲν πεθαίνει, ἡ μέγαιρα τῆς περὶ ἓνα στήθος σὲ λαμπρὸ καὶ τὴν τραβᾷ ἀπὸ τὸ ἱερώμα εἰς τὸ ἔδαφος, ὅπου γο-

νατίζει ἐπάνω στὸ στήθος τῆς καὶ προσπαθεῖ νὰ τῆς κόψῃ τὸ λαμπρὸ ἓνα τεράστιον ψαλίδι!

Τότε οἱ Ἰησοῦται καὶ οἱ Καπουαῖνοι ἀπεκρίνουν τὰ μῖται τῶν μετὰ τὰς παλάμας, τὸ πλῆθος ἐξαγριωθὲν σκοτώνει τὴν μέγαιραν καὶ τὸν δῆμιον τὸν ὁποῖον ἀνευρίσκει καὶ περιφέρει τὰς κεφαλὰς τῶν ἐπάνω εἰς ὑψηλὰ κοντάρια. Ἡ ἱστορία δὲν μᾶς λέγει τί ἀπέγινε ἡ Ἑλένη Ζιλέ. Ἀλλ' εἶναι δυνατόν νὰ ἐξήρξατο ἐπειτα ἀπὸ ἓνα τέτοιον μαρτύριον;...

Τὸ γεγονός τοῦτο καὶ ἄλλα παρόμοια ἐπροξένησαν ἰσχυρὰν ἐκδρασίαν εἰς τὸν δόκτωρα Γκιλλοτίνον. Τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 1790 ὑπέβαλε εἰς τὴν Συντακτικὴν Συνέλευσιν τὴν ἀκόλουθον πρότασιν. «Γὰ ὁμοῖον εἶδος ἐγκλήματα θά τιμορῶνται μὴ τὴν αὐτὴν ποινὴν, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ κοινωνικὴ τάξις τῶν καταδικαζομένων».

Μετὰ πέντε ἑβδομάδας ὁ Γκιλλοτίνος παρουσίαζε πρὸ τῆς Συντακτικῆς καὶ τὴν ἀκόλουθον συμπληρωματικὴν πρότασιν... «Ἦν καταδικαζόμενος εἰς θάνατον θ' ἀποκόπτεται ἡ κεφαλὴ δι' ἓνος ἀπλοῦ μηχανήματος».

Ἡ συζητήσις ἐπὶ τῆς προτάσεως ἀνεβλήθη. Ἀλλὰ μετὰ ἐν ἑκὼς κατέστη νόμος τοῦ Κράτους καὶ ἐτέθη εἰς τὸν Ποινικὸν Κώδικα, διατυπωθεῖσα ὡς ἑξῆς: «Τὸν καταδικαζόμενον εἰς θάνατον ἀποκόπτεται ἡ κεφαλὴ». Ἐπομένως ἡ ἀθανασία τοῦ Γκιλλοτίνου ὀφείλειται τὴν φρασὴν ταύτην καὶ μόνην: «δι' ἓνος ἀπλοῦ μηχανήματος». Ἀλλὰ τὸ ἀπλοῦν μηχανήμα, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἐφευρεθῇ, ἤρξατο νὰ διανοεῖται τοῦς δημοσιογράφους τῆς ἐποχῆς καὶ τὸ κοινὸν, καίτοις ἐξ ἀγνοίας εὐθυμογράφου ἔδοσε τὸ ὄνομα Γκιλλοτίνος εἰς τὴν περιφρονην μηχανήν, ἡ ὁποία ἦτο ἀκόμη ἐν σχεδί. Τὸ ὄνομα ἔπαισε. Ἡ Γκιλλοτίνη δὲν ἐπῆρχεν ἀκόμη καὶ ἦτο ἡ ἐνδοξία!...

Ὁ δόκτωρ Γκιλλοτίνος οὐδέποτε ἐπέχειναι νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ «ἀπλοῦν μηχανήμα» τῆς φιλοφρόνου προτάσεως τοῦ. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ μηχανήματος, ἀπέπεσε εἰς τὸν δόκτωρα Ἀντώνιον Λοῦι, χειροῦργον καὶ φυλακῶν Σιλεπεριέρης, ὅστις προσεπάθη νὰ πραγματοποιήσῃ ἐπιστημονικῶς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀρχῶν. Ἡ πραγματικὴ ἐκτέλεσις ἀνέστη εἰς καπνοὶ Γκουίντου, ἑυλοργῶν, ὅστις κατήγαγε προπολογισμὸν τῶν ἐξόδων καὶ ὁποῖα θ' ἀπῆι ἡ κατασκευὴ μίας λαιμητόμου. Ἐξήρξατο 5.660 φράνκ, ὑπέσχετο ὅμως διὰ τὸ μηχανήμα θὰ ἦτο σφαιρικοῦ καὶ θ' αἰτήρηται τοὺς ἀπαιτούμενους πέντην χιλιάδας.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐνδοῦσα τὴν τιμὴν τοῦ Γκουίντου πολὺ μεγάλην, ἐδέχθη τὰς προτάσεις ἑνὸς Γκιλλοτίνου δνομιζομένου Τωβία Σμιθ, κατασκευαστοῦ, κλειδοκρυμμάτων! Ὁ Σμιθ, ἐργασθεὶς μίαν ἑβδομάδα καὶ πηλοθεῖς μετὰ 824 φράνκα κατασκεύασε μίαν τέλειαν μηχανήν. Τὰ πρῶτα πειράματα ἐγέναν ἐπὶ τριῶν πτωχῶν εἰς τὸ πρῶτον τῆς Σιλεπεριέρης, τὴν 15ην Ἀπριλίου 1792 ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δόκτωρος Γκιλλοτίνου καὶ μερικῶν ἄλλων ἱατρῶν. Μετὰ δέκα ἡμέρας τὸ μηχανήμα τοῦ Τωβία Σμιθ ἐχρησιμοποιεῖτο ἐν ὀνόμῳ ἀπλοῦ πλῆθους εἰς τὴν ἱστορικὴν πλατεῖαν τῆς Γρέβης, ἡ ὁποία ἦτο τότε ὁ συνήθης τόπος τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων. Ὁ πρῶτος πελῆς τῆς λαιμητόμου ὑπῆρξε κάποιος Ἰάκωβος Πελετιέ, ληστὴς...

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐγένετο πολλὴ λόγος διὰ τὴν Γκιλλοτίνου καὶ ἐλάχιστος διὰ τὸν δόκτωρα Γκιλλοτίνον.

Ὁ φιλάνθρωπος ἱατρὸς ἐπέρασε τὴν ἐποχὴν τῆς Τρομοκρατίας ἀβλαβῆς προσπαθεύμενος ἴσως ἀπὸ τὴν ἐπονομασθεῖσαν «κόρητον». Ἐξῆς μετὰ ταῦτα πολλὰ ἔτη, ἐξασκῶν εὐρύτητα τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα, πάντοτε ὁμοῦ φέρον τὰ ἴχνη τῆς θλίψεως, εἰς τὴν μορφὴν του, βαρύνος φέρον τὸ ὅτι ν' ὄνομα τοῦ συνεδέθη μετὰ τὸ «ἀπλοῦν μηχανήμα», εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλει τὴν θλίβραν δόξαν του.

Ὁ δόκτωρ Γκιλλοτίνος, ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος ἀπὸ τὴν λατρίαν, ἀπέθανε τὴν 26ην Μαγρίου 1814 ἐξ ἀναισθησίας.

Ὁ Τωβίας Σμιθ, ὁ ἐργοστασιαρχὸς κλειδοκρυμμάτων καὶ... λαιμητόμος, ἦτο καὶ περιφρονη γλυνίζε: τῆς ἐποχῆς του. Ἐκ τῆς γαίας του εἶχε κερδίσει ἱκανὴν περιουσίαν, τὴν ὁποῖαν ἀπεφάνετο νὰ διασπαρίσῃ μετὰ τὸν ἀπολαυστικώτερον τρόπον. Ὁ ἀνθρωπίνος μηχανισμὸς τοῦ θανάτου ἀγνοοῦσε τρομερὰ τὴν ζωὴν.

Κατὰ τὸ 1800, εἰς τὸ σαλὸν τῆς δοιοῦς Γκρασσίν, ἐγνώρισεν τὴν φημισμένην χορεύτριαν Σαμεροῦ, προστατευμένην τοῦ νεαροῦ ἀπλομάτου Εὐγενίου ντὲ Μπωσναί, καὶ τὴν ἐρωτεύθη μετὰ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

Τὸν πιστὸν τὸν Ζαχαρίαν ῥωτοῦν οἱ σύντροφοί του.
—Τ' ἔχουν τὰ χεῖλια σου, Ζαχάρη, κ' εἶναι βαθιά βαμμένα;...
Μὴν ἔφρασε χαμοκέρασα, μὴν ἔφρασε βάτου μοῦρα,
Μὴν τὰβασες μετὰ τὴν βαφήν ποῦ βάφεις καὶ τ' ἀρνιά σου;

—Ὅδ' ἀπὸ χαμοκέρασα, οὐδ' ἀπὸ μοῦρα ἐβάρυν.
Ὅδ' ἀπὸ ἐκείνην τὴν βαφήν ποῦ βάφω καὶ τ' ἀρνιά μου.
Ἀκούστε με, μαρὲ παιδί, νὰ σὰς τὸ μολογήσω.
Σ' τοὺς ἰσκιὲς καὶ σ' τοὺς ἑλατους κοῦρενα τὴν κόπῃ μου,
Καὶ τὰ μαλλιά ἦσαν κόκκινα καὶ βάφην τὰ ψαλλίδια.
Να τὴν δοκίμασ' τὸ χλοῦρὰ τὰ οἰδοβοῦνια βγαίνω
Καὶ τὰ χορτάρια κόκκινα τώρα κ' αὐτὰ βαμμένα.
Κατέβηκα σ' τὸν ποταμὸ νὰ τὴν περιποτίσω
Κ' εἶπα καὶ τὸ νερὸ θολὰ καὶ κόκκινα βαμμένα
Πάρων τὴν ἀκροσταμίαν καὶ φτάνω σ' ἀκροβοῦνι,
Ἐκεῖ ὅπου βγαίνει τὸ νερὸ κ' ὅπου ν' ἐ κατὰγός του,
Κ' εἶπα κοράσιο δὴδωσάφες κ' ἔπινε μετὰ τὰ χεῖλια,
Κ' εἶπε τὰ χεῖλια κόκκινα σὺν μετὰ βαφῇ βαμμένα.
Καὶ σ' ὅσες βύσσες ἐσκυφε νὰ πῇ σ' ὅσα ποτάμια,
Ἐβάρυν ὅλα τὰ νερά ἐβάρυν τὰ χορτάρια,
Ἐβάρυν καὶ τὰ χορτάρια, ἐβάρυν τὰ ψαλλίδια.
Ἀπαρτάνει τὸ ραβδί, κορεσῶν τὸν ἀραγὸ μου,
Τὴν κορὴν φάσκει ὅχ' τὰ μαλλιά καὶ τὴν φιλὸν σ' τὰ χεῖλια,
Κ' ἐβάρυν καὶ τὰ χεῖλια μου.

(Ἰσοποῖα τῆς Σιάνης)

Κώστας Κρυστάλλης

Η ΦΤΩΧΗ

Διλή θναίνει ὁ βασιλεὺς ἐμπρός του νὰ προβαίνει
μὴ μαυρομάτια κορασιά φτωχὴ καὶ λυπημένη,
τὰ ὦρα τῆς πόδας τὰ μικρὰ φαίνονται γυνωμένα
κ' ἔχει σὴν τὴν ἐμπρός τὰ χεῖλια ἀναρρομένη.
Ὁ βασιλεὺς ἐκτετακὸς τὰ καλλὴ τῆς θαυμάζει
κ' εὐθὺς σιμὸν τὸν μετὰ χαμόγελο τὴν κράζει.
Ἰαγίωσ' τοῦ ἀμειροῦ λαὸς μ' ἀγάπῃ ψιθυρίζει:
«Σάν τὴν αὐτοῦλα εἶναι γλυκεία τὴν ὦρα ποῦ φρετίζει»
Ποὺς τοῦ χερσὶ τῆς τοῦ λευκοῦ τῆς ἐκταίνει τὴν χάρη
καὶ ποὺς τὰ μῖται τὰ γλυκὰ, τὸ ἐλευθέρω ποδαί.
Ἄλλος τὸν κατασπῶ λαιμὸν, τὸ δόλωμα μάλ्लια τῆς
κ' ὅλοι μαζὶ τὴν εὐχί, τὴν σπάνια ὠμορφίαν τῆς.
Πάρνει τὸ λόγο ὁ βασιλεὺς ἀχνός, συγκινημένος
κ' ἀπὸ μὴ τέτοια ὠμορφία κ' ἐκεῖνος νικημένος
Τοὺς ξεροῖται: «Ἡ κορασιά ποῦ βλέπετε μαζὶ σὰς
θύναι βασιλίσσα ὁσοῦ ζῶ δικὴ μου καὶ δική σας!»

Ζάννης 1895

Διονύσιος Δ. Ἡλκακοπούλου

ΕΙΣ ΑΠΕΙΡΟΝ Ο.ΝΟΠΟΤΗΝ

Λίγο, λίγο τί τὸ πίνει,
φιλέται μου Γιαννακοῦ;
Τὴν βλέπει καὶ τ' ἀγίνει
ὡς νὰ ἦταν γυναικί;
Δὲς του μὴ νὰ πῇ κάτω,
ναὐρ' ἡ κορυφὴ τὸν πάτο!

Σ' τὸ μικρὸ ποτήρι βάσεις;
ἔτσι ἔχεται τὸν καιρὸ.
Πρεπὶ νὰ τὸ κατεβάζεις
καθὼς πίνουν τὸ νερὸ.
Δὲς του μὴ νὰ πῇ κάτω,
ναὐρ' ἡ κορυφὴ τὸν πάτο!

Ὅλοι πίνουν καὶ φωνάζουν,
Σὺ λοιπὸν τί σιωπᾷ;
Τὸ ποτήρι ποῦ ἀδειάζουν,
σὺ μόνον τὸ κύνει;
Δὲς του μὴ νὰ πῇ κάτω,
ναὐρ' ἡ κορυφὴ τὸν πάτο!

(Διγυὰ)

Α. Κατακοιζίνδος

Ὅς τὴν ἀπέσπασεν ἀπὸ τὸν διπλωμάτην, τῆς ἀγόρασε ἓνα παλατάκι,
ἐπὶ εἶδε ἐορτὰς ὀργισμένης. Τὰ μαργαριτορένια δονακία τῆς
ροζαρίας ἐξοκαλλίσαν ἐπιμελῶς ὅλην τὴν περιουσίαν ποῦ εἶχεν
ἀποκτηθεῖ ὁ Γερμανὸς «κατασκευαστὴς» κλειδοκρυμμάτων καὶ προμη-
θευτὴς ἐρυθρῶν μηχανῶν δι' ὅλα τὰ Κράτη, μετὰ τὴν μάχην τοῦ
ἐγροστατοῦ του ἐκ αὐτοῦ. Ἡ χορεύτρια ἀπὸ τὸν ἐμάθησε, τὸν ἐγ-
κατέλαβε διὰ τὴν ἀκολουθήσῃ κακοῖον τεχνόρην. Ὁ ἀπαρηγόρητος Τω-
βίας ἔπρεπε εἰς τὸν Σηκουάνα καὶ ἐπῆνυ...

Ἡ ἱστορία τῆς ἀερυνθῆς μηχανῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχει σελίδας,
φύλλας ἰδίως κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς λειτουργίας τῆς. Αἱ σελίδες
οὐκ αἶν ἀμφοτέρων νὰ συνοψισθῶν εἰς ἄλλο ἄρθρον μετὰ τὸν τί-
τλον «Ἡ λαιμητόμος καὶ αἱ δικαστικαὶ πλάναι». Διότι εἶνε, ἀλλοί-
οι, ἱστορικῶς ἐξηρησμένοι οἱ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκαταμοι-
ήσαν καὶ ἀνθρώποι ἐντελῶς ἀσφοί. Περί ὧων αὐτῶν ὁμοῦ εἰς τὸ
προσεχὲς φύλλον.

Δανάδς

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Η ΖΩΗ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΧΙΟΝΙ

Ἀνθρώποι ἐνταφιαζόμενοι σὺν χιόνι ἐπὶ ἡμέρας.—Πῶς ζοῦ-
σαν, τί ἡσθάνοντο, πῶς τοὺς θρῆκαν.—Ζέστη ἀλλὰ καὶ
θρική πείνα.—Τὰ πρόβατα.

Ἡ Ζωὴ κάτω ἀπὸ τὸ χιόνι 1...
Τὸ θέμα μᾶς δὲν εἶνε βέβαια καὶ πόσον ἀνεπίκαιρον.
Μόλις μᾶς ἀφῆσεν ὁ χειμὼν, ἀπὸ ἐβρεξε, ἐφύσησεν, ἐχρίνασε.
Ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν λοιπὸν περιοδικὸν «Τιτ-Μπίτ», μεταφράζομε
τὰ κάτωθι ἀξιοπεριεργα, περὶ ἀνθρώπων ταφέντων ὑπὸ τὰς γίνους
ἐπὶ ἡμέρας χωρὶς νὰ πάθουν τίποτε:

Κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1708-1709 ὅστις ὑπῆρξε δορυμάντος, μὴ
φτωχὴ γυναῖκα, ποῦ κατοικοῦσε στὰ πέριξ τοῦ Ζερβίλ, εἶχε με-
ταβῆ εἰς μίαν γειτονικὴν πολὺν, γὰ νὰ πούλησῃ ἓνα κομμάτι
λίνοῦ ὀφίσματος. Κατὰ τὴν ἐπανοδὸν τῆς κατελήφθη ὑπὸ αἰφνιδίας
ἀδυστοχίας καὶ κατέφυγε εἰς μίαν πλησίον εὐρισκομένην οἰκίαν, ὅπου
τὴν ἐπεριποιήθηκαν. Ἐπειδὴ ὁμοῦ δὲ μπορούσε καὶ νὰ διανυκτε-
ρεύσῃ ἐκεῖ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον τῆς. Προχώρησε ἀρκετὰ κ'
ἐξάφνης τῆς ἦλθε νέα ἀδυναμία. Μὴ δυναμένη νὰ βαδίσῃ τότε, ἐκ-
πλώθηκε ν' ἀναπαυθῇ πλάι σ' ἓνα φράχτη. Εἶχε ὁμοῦ ἀρχίσει
νὰ πέφτῃ χιόνι, τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἀπὸ σιγμῆς σὲ σιγμὴν πλέον πυκνὸ.
Ἡ ἀρρωστήτη γυναῖκα ἀποκοιμήθηκε καὶ τὸ χιόνι τὴν ἐσκέπτετο σιγά-
σιγά δι' ὅλην τὴν νύκτα.

Ἐφύσσετο τέλος ἡ νύχτα. Ἡ ἀρρωστήτη χωρὶς ἐκοιμήτο ἀκόμη.
Παχὺ λευκὸ στρώμα χιόνος τὴν ἐκάλυπτεν ὁλόκληρον. Εἶχεν ἐντα-
φιασθῇ κυριολεκτικῶς!

Καὶ τώρα πόσο νομίζετε
ὅτι ἔζησε θαμμένη μέσα σὸ
χιόνι; Ἐπὶ ἐπτά, ὀκτὼ, (7),
ἡμέρας! Εἶνε ἀπίστευτον, ἀλλὰ
καὶ ἀληθεύον.

Στὸ χωριὸ τῆς ἀρχίον ν'
ἀνησυχῶν. Εἰσένησαν παν-
τοῦ, ἐφθασαν καὶ σὸ φρά-
χτη, ὅπου τὴν εἶχε ἰδεῖ κά-
ποιος νὰ παγιάσῃ καὶ ἐκοι-
μασθῇ. Φαντασθῆτε τώρα πόσο
κατεπλήγησαν ὅταν τὴν βρή-
καν ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ ὁλόκληρον
σπινθηρὸν χιονόστρωμα! Ἡ
δυστυχὴς χωρὶς ἔζησεν ἐκεῖ
μέσα ὁλόκληρη ἑβδομάδα, μὴ
δυναμένη νὰ ἐξελεθῇ λόγῳ τῶν
βάρος τῆς χιόνος ποῦ τὴν
ἐσκέπαζε. Γὰ νὰ μὴ ἀπὸ
τὴν τῆς πείνας εἶχε καταφάγῃ τὰ ρούχα τῆς!

Στοὺς συγχωροῦς τῆς διηγήθη ὅτι δὲν ἐκράναι καθόλου κάτω
ἀπὸ τὸ χιόνι. Ζοῦσε ἀνέτος καὶ μόνον ἡ πείνα τὴν ἐβασάνιζε...
Ὁμοῖα περιπέτεια συνέβη κατὰ τὸ 1790 εἰς τὴν Ἐλισάβετ Γουδ-
κοκ. Μετέβαινε ἐφιππος ἀπὸ τὸ Ἰμπρικόν στὴν Κανταβρυγία
ἐπανερχομένη ἐκ τῆς ἐμπορικῆς πανηγύρεως, ὅταν ἐβάρυν, τὸ ὄλογο
τῆς ἀρνήνασε, τὴν ἐβρεξε κάτω καὶ ἐβρεξε καλπαζόν. Ἡ ἀτυχὴς
γυναῖκα ἔμεινε ἐκεῖ καταιελοῦ τοῦ δρόμου, ἐφ' ἐχρίοντο. Δὲν ἀρνή-
σῃ νὰ τὴν καλύψῃ καὶ αὐτὴν παχύτατον στρώμα χιόνος καὶ νὰ τὴν
ἐνταφιάσῃ. Πρὶν ὁμοῦ συμβῇ αὐτὸ ἐπρόλαβε νὰ κόψῃ ἓνα κλάδι
ἀπὸ ἓνα δένδρον, νὰ δέσῃ σ' αὐτὸ τὸ μαντήλι τῆς καὶ νὰ τὴν κρατήσῃ
ψηλὰ, οὕτως ὥστε νὰ φαίνεται σάν σινιάλο καὶ ὅταν τὸ χιόνι τὴν
ἐκάλυψε. Εἰς τὴν λευκὴν τῆς αὐτὴν φυλαχὴν ἡ Γουδκοκ ἔμεινε
ὁκτὼ ἡμέρας!...

Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα διετήρησε ὅλας τῆς τὰς ἀσθησίας.
Εἶχε συνεδρῶν παντὸς ὅτι συνέβαινε γύρω τῆς, ἀκούε καθαρὰ
τοὺς κώδικας τοῦ πλησίον ποῦ ὅταν χτυποῦσαν καὶ τὰς φωνὰς τῶν
διερχομένων ἐκ τῆς

ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΓΚΩ

Η Κωνσταντινούπολις εύρισκεται εις την ιστορικήν πεδίον της. Έπειτα από την δόξαν της βασιλευούσης δεκαεξ συνεχών αιώνων, κι' αν κανένα απόδοτον πολιτικοπολεμικών γεγονόσ δέν επαναφέρει εις την πρώτην της περιωπήν, θα έχη πολύ γρήγορα την τύχην της Βενετίας. Θά μείνη ώραία και τραγική ταυτοχρόνως ανάμνησις του μακρού της παρελθόντος. Τα ανάκτορα της, τα πολυώνυμα σαράγια έχουν πλέον μνημειακήν αξίαν.

Αλλά τί άναμνήσεις! Έπειτα από πέντε φοβερούς αιώνας οι έπισκέπται που γνωρίζουν την ιστορίαν της πόλεως αισθάνονται άκόμη φρικτήν πρό της θαλάσσης του Μαρμαρά, όπου τελειώνουν με τελεχή, που τα θεμέλιά των είνε βυζαντινά, με τα έρειπωμένα στόμια ύπογειων άποκηρύων, τα ανάκτορα των Σουλτάνων. Η άκμή αυτή ύπήρξε το σιωπηλόν θέατρον των δραμάτων των σαραγίων. Πρό της ύψηλης πύλης των άνακτόρων από την όποιαν ή σουλτανική κυβέρνησις είχε παρή το όνομά της, έκαστερωθεν της εισόδου εις τα τείχη, ύπήρχον δύο όνοικται θήκαι, όπου έτοποθετούντο εις κοινήν θέαν τα κεφάλια των πασάδων που είχαν άπιστήσει εις τον έκαστον Σουλτάνον. Έκει είχε έκτεθη και το κεφάλι του 'Αλή, του θηριώδους πασά των Ιωαννίνων και έμεινεν εις κοινήν θέαν επί έννέα ήμέρας έντός άργυρού δάκνου. Άλλα ή θαλάσσα του Μαρμαρά κατέπιε τα μυστικά των φρικαλέων δραμάτων των χαρεϊών και εξήρπαινε τα όύματα της όργης της ζήλονυπίας και της έρωτικης μανίας των Σουλτάνων. Έκει έπληγοντο άπιστοι ή άίποπτοι γυναίκες του σουλτανικού χαρεϊού, που δέν ήσαν πολλαίς παρά θύματα των άνιζηλιών της εύνοουμένης της ήμέρας. Τι έγκλήματα, τι ραδιουργίαι, τι μυστήρια, τι αιματηρά ιστορία! παρέδωσαν εις τα πρσινογάλανα αυτά κύματα το τραγικόν τελευταίον μυστικόν των με άπαθείς μάρτυρας τα έρίπια των τειχών, που πέφνον κατά τάς φοβεράς νύκτας έκφράσεις άλλόκοτων μορφών άποπετρωμένων από την φρίκην πρό έκείνων που είδαν.

Οι ιστορικοί Τούρκοι δέν μάς άφησαν δυστυχώς δοκομένην διά την όθωμανικήν αύλήν και την ιδιαιτεράν ζώην των σουλτάνων. Άλλά ύπόχουν εύτυχώς τα παλαιά βιβλία των περιηγητών και οι έκθέσεις των κατασκόπων που έστάλλαν εις την Κωνσταντινούπολιν οι αύλαιοί της Βιέννης και των Βερσαλλιών. Κατείς από αυτούς δέν είχε φτάση πέραν της αϊθούσης του θρόνου όπου ο Γκράν Σενιέρ όποις τον έλεγαν εις την Εύρώπη, ο Πατισό, ο ύψηλός αυτοκράτωρ, ο Κύριος των πιστών, ο διάδοχος του Προφήτου, ή Σκιά του Θεού, έδέχετο τους πρόσβεις των χριστιανικών δυνάμεων. Άλλ' από τάς έπιμόνους ερευνάς των και την επικοινωνίαν των με πρόσωπα που είχαν διαφύγει τον θάνατον, μάρτυρας μυστικών δραμάτων των άνακτόρων, άφησαν περιγραφές και άποκαλύψεις γεγονότων και πραγμάτων που ούδέποτε θα έγινοντο γνωστά.

Χάρις εις τα πολύτιμα αυτά βιβλία χύνεται πλήρες φώς επί της μυστικής ζωής της πρωτεύουσής της Άνατολής του 16ου και του 17ου αιώνας και γνωρίζομεν την ζώην του Σουλεϊμάν του 2ου σχεδόν όπως την ιστορίαν των συγχρόνων του Εύρωπαίων ηγεμόνων. Από του σουλτάνου άλλως τε αυτού άρχίζει ή επικοινωνία της Τουρκίας με τον πολιτισμόν της δύσεως. Τα σαράγια ή επικοινωνία της Άνατολής, ύπήρχαν εκεί πορσελάνες της Κίνας, καθρέφτες της Βενετίας, ποτήρια και έπιτραπέζια σκεύη της Βοημίας. Ο Σουλεϊμάν ο μεγάλος, καθώς ο Φραγκίσκος ο 1ος, ο σύγχρονός του, άγαπούσε την πολυτέλειαν και τα ώραία πράγματα. Έάν ύπήρχαν καλλιτέχναι εις την αυτοκρατορίαν του θα τους έπροστάτευε. Άλλά έβασίλευε

μιάς χώρας με θρησκείαν έχθρικήν προς τάς πλαστικές τέχνας και που δέν ήνεγκετο παρά μόνον τους ποιητάς.

Και άφοϋ ή καλλιτεχνική του τάσις ήτο αδύνατον να ίκανοποιηθή διαφορετικά, είχε κάμει την θαυμασιωτέραν συλλογήν των όρασιώντων που του έπέτρεπε το κοράνιον και του προσεφίξε ή δύναμις του. Συλλογήν ώραίων γυναικών. Είχεν εις το χαρέμι του, του όποιου το προσωπικόν άνήρχετο εις πέντε χιλιάδας άτομα, τας ωραιότατας γυναίκας της οικουμένης, Χάρις εις την άφθονον λείαν των πειρατών που έπωλούσαν εις τα παλάτια της Κωνσταντινουπόλεως, τας αιχμαλώτους των, το χαρέμι του Σουλεϊμάν δέν είχε μόνον γυναίκας της Άνατολής, από τάς δωρεάς των πασάδων του, αλλά και Εύρωπείας πάσης φυλής και παντός είδους κάλλους. Η περιφραγή 'Ιταλίας Ροδελάνης ή πανίσχυρος Σουλτάνα, την όποιαν ο Σουλεϊμάν δέν έδίστασε να νυμφευθή, παραβάνων τα έως τότε καθίσματα, τα άπαγορευόμενα νόμιμον σύζυγον εις τους Σουλτάνους, έφθασεν εις το χαρέμι ως σκλάβη πωληθείσα από πειραιάς.

Εις τάς ίδιαις πηγάς όφειλομεν λεπτομερείς πληροφορίες περί των γυναικών των σουλτανικών χαρεϊών που έπαυον μεγάλον ρόλον άκόμη και πολιτικόν εις την ιστορίαν του σουλτάνου.

Έκτός της Ροδελάνης, που ύπήρξε εις την αύλήν του Σουλεϊμάν ένα είδος Αικατερίνης των Μεδίκων, ιδιαιτέρως ενδιαφέρουσα και άλλη λένδετος με την βασίλειαν του Μουράτ του 3ου είνε ή Βενετική Μπάφρα, προσεχόμενη από την όμάνυμον μεγάλην 'Ενετικήν οικογένειαν και που έυβρόνισσε ούσιαστικώς την Τουρκίαν ως Βασιδύ Σουλτάνα κατά την βασίλειαν του υιού της Μωάμεθ του 3ου κατά τρόπον ένθυμίζοντα τον φοβερόν βασιλομήτορα του Βυζαντίου, και ή 'Ελληνική καταγωγή, όπως προσδοεί άκόμω, τε και το ώραίον της όνομα, Σουλτάνα 'Ελέγκω, ή μοναδική γυναίκα που άφίησε ο Μωάμεθ ο 3ος...

Η ιστορία της 'Ελέγκω, κατά την έσχρήν έκείνη της τρομοκρατίας της Μπάφρας, έτοχην διαρκών έγκλημάτων, των όποιων τα θύματα έφφανίζοντο εις τα νερά του Μαρμαρά, είνε μία σελίς συγκινητική, ώραίοτητα και έξαισιόλας έκδηλώσεως μητριακού ήλίκτου.

Όταν ο Μωάμεθ ο 3ος άνηλθεν εις τον θρόνον ή πώτη του πρώτος ήτο το να διατάξη να θανατωθούν όλοι οι άδελφοί του. 'Ητο ή βάρβαρος συνήθεια όλων των νέων Σουλτάνων πρός άπαλλαγάν από τους έχοντας δικαιώματα επί του θρόνου άδελφών που που έζη κολούθησε άκόμη και επί των ήμερών μας χωρίς εις

Η Σουλτάνα 'Ελέγκω
(Εκ παλαιάς χαλκογραφίας)

τον άιμοσταγή 'Αβδούλ Χαμίτ. 'Αμέσως δεκαενέα αυτοκρατορικοί πρίγκιπες έσοραγγαλισθησαν και δέκα έγκυοί οδάλισκαι έξορίσθησαν ζωντανοί εις την θαλάσσαν του Μαρμαρά. Έπειτα από τάς έκτελέσεις αυτές ο Μωάμεθ ήρχισε ζώην ήσυχον και ήδυσκαθή. Η μητέρα του ή Μπάφρα ή λησμονημένη έως τότε εις μίαν γωνίαν του χαρεϊούν έθραύβευσε. Με τον τίτλον της Βασιδύ Σουλτάνας και έκμεταλλευομένη τον άσθενή χαρακτήρα του υιού της έκυβέρνα πραγματικώς.

Ο Μωάμεθ μελαγχολικός και άποφειγών τας ένοχλήσεις των βασιλικών φροντίδων, τύπος ένθυμίζων τον Κρόλον τον 9ον της Γαλλίας, άφησε την μητέρα του να ένεργή όπως ήθελε. Η λοχή της Μπάφρας έφθασε τότε εις το κατακόρυφον. Είχε προσεταιρισθή τους Ρενισφόρους και τους Ισχυρωτέους πασάδες. Αύτη διήνευεν από το σαράγι τον λαβρόνα χώραν τότε πόλεμον της Τουρκίας κατά της Ούγγαρίας και παρά την έπακολούθησαν ήσαν καταδόσεις να μή χύση την δύναμιν της. Έξασκούμεν άλλόστονον γονιμώς επί του λαού. Το θάρρος της ήτο τέσον ώστε εις τάς έορτάς που άφηνόθησαν μετά την ήτταν διά να λησμονήση ο λαός τά δεινά του

πολέμου, έτόλμισε να έμφανισθή εις μίαν τελετήν έφιππος, χωρίς γαμμάκι—γεγονός άνευ προηγουμένου—και να αύξήση διά του παρακινδυνεμένου αυτού κινήματος την δημοτικότητά της. 'Ητο ώραία άκόμη, με λιγυρόν παρασημα, με λευκόν πρόσωπον και ώραία μαύρα μάτια. Οι άπλοϊκοί Μουσουλμάνοι που δέν είχαν έως τότε ιδή το πρόσωπον Σουλτάνας, μόλις την είδαν έφεταν εις τά γόνατα και την προσκυνούσαν.

Η Μπάφρα δια να είνε ήσυχος διό ο υιός της σουλτάνος δέν θα άφαιετο την έπαρσή μις; γυναικός έκ της όποις να έκινδύνευεν ή ιδική της θέσις έφρόντιζε να του δόση τέσσαρας γυναίκας την μίαν ωραιότεραν της άλλης. Η πρώτη ήτο μία έξαισιόλου κάλλους Κιρκασία από την όποιαν ο σουλτάνος άπέκτησε τον πρώτον του υιόν ο όποιος ήτο και ο διάδοχος του θρόνου.

Άλλα ή καρδιά του έγοητευθή από μίαν άλλην, από την έλληνίδα οδάλισκην 'Ελέγκω. Η ωραιότης της 'Ελέγκω, ή έξαιρετική της εύγένεια, το πειστή της, οι λεπτοί της τρόποι και ή καλωσύνη της τον άπομάκρυναν από τους άλλας. Ο Μωάμεθ την άγαπήσε με πάθος και είχαν από αυτήν ένα παιδί. Αύτη ήτο ή εύνοουμένη του, ή άγαπημένη και ή έκλεκτή σουλτάνα.

Άλλά ή 'Ελέγκω ήρχισε ν' άνησυχή διά την τύχην του παιδιού της, του όποιον έλάτρευε. Εγνώριζε ότι καμμία δύναμις δέν μπορούσε να σώση την ζώην των υιόν παντός Σουλτάνου όταν ο μεγαλειώδης άδελφός τον θ' άνήρχετο εις τον θρόνον. Μήπως ο ίδιος ο Μωάμεθ δέν είχε θανατώσει τους άδελφούς του; Και το παιδί της 'Ελέγκω δέν ήτο ο κατά νόμον διάδοχος. Δέν έμεγάλωνε παρά διά ν' άποθάνη νέος. Η λύπη και ή άγωνία της 'Ελέγκω ήτο τέση ώστε άρρώστησε, πράγμα που την έκανε περισσότερο γοητευτικήν εις τα μάτια του σουλτάνου. Έποφελήθη λοιπόν των αισθημάτων του Μωάμεθ και του είπε ότι έκείνη που την ένοχλούσε ήτο ή άπιστοσύνη του σαραγίου και ότι μόνον ένα ταξείδι θα την έσωζε.

Η Μπάφρα ή όποια έδλεπε με άνησυχή την αύξανουσαν έπαρσόν της 'Ελέγκω, επί του σουλτάνου και ζητούσε εύκαιρίαν διά να την άπομακρύνη συνβούλευσε να γίνη αύτό το ταξείδι. Ο Μωάμεθ συγκινηθεί με λύπην και άπεφασίσθη να φύγη ή 'Ελέγκω διά την Αίγυπτον. Τότε έκείνη του έζήτησε ως χάριν να της έπιτρέψη να πάη μαζί της και το παιδί της. Ο σουλτάνος έδωσε την άδειαν διά να την εύχαριστήση. Το πλοίον που την έφερε με πολλάς δούλας και εύνοχους, προσέγγισε μετ' άλλης ήμέρας εις την Θεσσαλονίκην, διότι ή 'Ελέγκω είπεν ότι το παιδί της άρρώστησε και είχαν άνάγκη ιατρού. Άλλά κατά την άγκυροβόλησιν του πλοίου έγνώσθη ότι ο μικρός πρίγκιπς απέθανε. Απεβίβασαν τον νεκρόν και ή κηδεία τον έγινε μεγαλοπρεπής. Ένας εύνοχος τότε έστάλη εις την Κωνσταντινούπολιν διά ν' άναγγείλ η εις τον σουλτάνον την θλίβεράν είδησιν.

Άλλα ταυτοχρόνως ή 'Ελέγκω έξφφανίσθη από την Θεσσαλονίκην. Έδραπέυσε. Αργότερα έγνώσθη ότι ο κηδευτής και ένταφισθείς δέν ήτο ο υιός της 'Ελέγκω, αλλά ένας μικρός 'Εβραίος που είχε πωλήσει το πτώμα του από την Κωνσταντινούπολιν ο μνημονεύς εις το σχέδιον της 'Ελέγκω άρχιευνοχός.

Η σουλτάνα 'Ελέγκω κατέφυγεν εις το τέχνασμα αύτό του ταξείδιου και του ψευδούς θανάτου του παιδιού της διά να έξαφαιλήση την ζώην του και το κατορθώσε χωρίς εις την βοήθειαν των 'Ελλήνων της Θεσσαλονίκης, που εύγνωμονούσαν την διόθησάσόν των σουλτάνα διό είχε κάμει έως τότε ύπερ των Χριστιανών.

Δ. Α. Κόκκινος

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΠΗΤΙΟΥ

Άν θέλτε να κρύψετε τ' άσημικά σας για κάμποσο καιρό, πακετάρετε τα μέσα σε στεγνό άλεύρι. Θα παραμείνουν στυλνά όσον καιρό και άν τα έχετε κλεισμένα.

* * *

Για να μή σά; μουχλιάση ή ξεραθή το τυρί, διαπλύνετε το πάντοτε με ένα καθαρό πανί μουσκεμένο στο ξύδι.

* * *

Για να έμποδίσετε την φλόγωσιν και το μελάνισμα του δέρματος, κατόπιν πίεσε ή χτυπήματα, βρέξτε ένα μικρό κομμάτι κόλλας του κολλαρίματος σε κρύο νερό και άλείψτε με αύτό το χτυπημένο μέρο.

* * *

Τα άνθη που άρχίζουν να μαραίνονται αναλαμβάνουν θάυμα! όταν δροσερότητα άν βυθίστε τα κοτσάνια των για λίγη ώρα μέσα σε ζεστό νερό, προτού τα τοποθετήσετε στα βάζα.

* * *

Πριν φάγετε ένα πορτοκάλι, άφισάτε το επί ήμισιαν ώρα μέσα σε ζεστό νερό. Θα ξεφλουδισθή εύκολότατα και θα άποκτήση άρωματωτέτην γλυκύτητα και δροσερότητα, σάν να το έκόψατε την ίδια στιγμή από τη πορτοκαλιά.

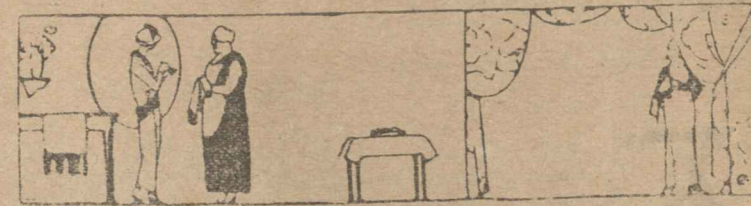
* * *

Για να βγάλετε εύκολα της ένικέτες από της μοτιελίς βρόχους τας πρώτας με κρύο νερό και κατόπιν περάστε τας επί μερικά δευτερόλεπτα επάνω από τη φλόγα. Η ένικέτες θα βγούν έτσι με την μεγαλειότεραν εύκολίαν.

* * *

Άν τα νύχια σας είνε εύθραυστα, αλείβετέ τα καθημερινώς με καθαρήν λευκήν βαζελίνη.

* Η οικοδόμοινα

ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ ΜΕ ΠΟΛΛΗΝ ΕΚΚΟΙΝ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Πρό του Γάμου.

"Ας μιλήσουμε λιγάκι, άγαπημένη μου! Η μόνη μου εύτυχία είνε να σ' άκούω και να μεθώ με τα λόγια σου...

Νά ζήσω χωρίς έσένα ούτε δύναμις, ούτε το θέλω, φιλήτη μου! Έσένα ή τον θάνατον!

Την άγάτη σου εγώ είμαι έτοιμος και με τη ζωή μου να πληρώσω. Διατάξε μόνον και είμαι πρόθυμος ν' άναγκάσω όλο τον κόσμο να γονιτίση μπροστά σου! Όταν θα ζήνεις σύζυγός μου, ποτέ, μα ποτέ δέν θ' άκούσης από το στόμα μου πικρά και δυσάρεστα λόγια...

Έσένα μόνον θ' άγαπώ αιώνας! Σί είσαι για μένι το πάν! Ποτέ το βλέμμα μου δέν θ' άπεσθή άλλην γυναίκα! Το σύμβολό μου είνε: —Πίστις μέχρι τάφου!

Όποια ήδωνά να χορεύη κανείς μαζί σου, και να μεθώ με τα άγγελικά βλέμματά σου!...

Μαζί σου, άγγελέ μου, είμαι έτοιμος και να πενίσω άκόμη! Μαζί σου θα ήμουν εύτυχισμένος και στήν έρημο!...

Γέιτε γυναίκα μου και θά στρώσω ρόδα να βαδίξης και θα κατεβάζω προς χάριν σου τον Παράδεισο!...

Θά είμαι δούλος σου! Θά είμαι διαταγή για μένα και ή παραμικρή έπιθυμία σου. Μόνη μου χαρά θα είμαι να σε άπακούω!...

Μετά τον Γάμον

Είνεαι πορμερόν! Έννοείς να άνακατώνεσαι σε δια... Θεέ μου! Δέν έννοείς να κλείσης το στόμα σου ούτε μια στιγμή!

Πόσον εύτυχεις είνεαι οι άγαίροι! Ο έγγαμος ήλιος δέν άξίζει ούτε ένα βελόνι!

Πάλι γκρίνιας; Έγώ σου είπα έκάντο χιλιάδες φορές ότι έπισκέπτομαι την Α... άλλά ως σου επιτιμώ. Είνεαι μόνη ή δυστυχής χωρίς προστάσαν. Ίδου το πάν! Γιατί ζηλεύεις και τρώεσαι!

Έννοείς καλά και σάνει να τάμε στο χορό, άφού ξέρεις ότι ο χορός μου φέρνει δύναμιν... Όχι! δέν θα τάμε πονθενά! Είσαι πορμερά άπαιτητική... Θα με θανατώσης!...

Πάλι θεωρείς στο θέατρο! Μά δέν πέρασε μήνας που κάναμε τά ίδια έξοδα... Α όλα κα! Όλα... Μήπως νομίζεις πως είμαι Ζαχαρώφ;

Θά ήταν προτιμότερο άν αντί να γάνης το καιρό σου διαβάζοντες μυθιστορήματα, δειμάδες ένα οδηγό μαγειρικής. Πετώ τόσα χρήματα για το φαί και ποτέ δέν εύχαριστήθηκα!...

Είσαι θηρόο, τίγρις, ένινός! Μ' άνιχνάσες για να μάταίωσω! Άλλά τί φταίω εγώ; Μ' έχεις νοκιάσει πειρά με τας ίδιοτητές σου. Καλύτερα να πέθαινες να γίνοντα!

«Μετά βαθείτης, ήλπις άναγγέλονεν εις τους φίλους και γνωσμούς τον θάνατον της συζύγου του Ν. Ν. Παραναλούμεν τους εύρεστούμενους έκ των φίλων καλ. καλ.

Είδοποιήδης: — Νεαρίς χήρος, κάτοχος καλής περιουσίας έπιθυμεί να νυμφευθή. Γράψατε άγε άναβολή...

Ο Παράξενος.

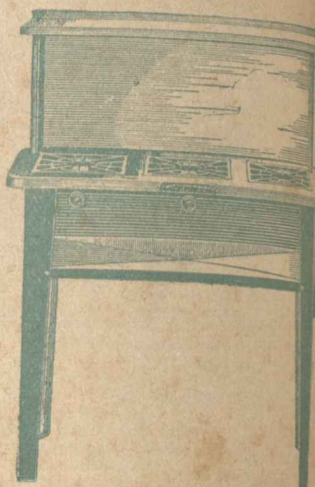
24 Στοά Περματζόγλου 24

ΛΑΜΠΑΙ & ΚΟΥΖΙΝΑΙ

"AMERICAN,"

ΔΙΑΦΒΕΝΖ ΝΗΣ ΛΕΥΝΑΓ ΟΝΙΣΤΟΙ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΥΠΩΝ

ΣΙΚΟΣ "ΠΑΛΛΑΣ,"

ΟΔΟΣ ΖΗΝΩΝΟΣ ΑΡΙΘ. 39

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ. — Έκτε-
λούνται αἱ καλλιτεχνικώ-
τε αἱ τυπογραφικαὶ ἐργα-
σίαι εὐθυστότατα. Ἐπίσης
ἐπιθεκτῆρια, εἰδοτῆρια αὐ-
τοκινήτων κτλ.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ. — Πωλοῦν-
ται ὅλαι αἱ ἐκδόσεις τοῦ
Οἴκου «Παλλάς». Ζητῆσατε
τιμολογῶν.

ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.
— Μὲ 30 λεπτὰ τὴν ἡμέρα
διαβάζετε εἰς τὸ ὁπῆτι σας
μυθιστορήματα Ἑλληνικὰ
καὶ Γαλλικά.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔ. ΠΟΙΗΣΙΣ

Παρελήφθη ἐκ Σικάγου νέα
πλουσιωτάτη συλλογὴ χρωμάτων
καὶ σαπουνάκια RIT, τὰ ὅποια
πλύουν καὶ βάφουν τὰ φορέματα
χωρὶς βράσιμο ἐνῶ δὲ βάφουν τὴν
χειρὰς ἢ τὰ δοχεῖα, οὕτε βλά-
πτουν τὸ λεπτότερον ὕφασμα. Βα-
φὴ ἡγυγιμένη ἀεὶ ἀβλητος.

Πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χον-
δρικῶς ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου Γ.
Ἀντίπα, Πανεπιστημίου 32.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΔΙΟΝ. Ι. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 1 Β (ΟΜΟΝΟΙΑ)

Ἡ τελειότερα κατάρτισις. Κύκλοι
διδασκαλικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐξε-
τάσεων

Καθ' ἐκάστην μεθοδικὴ διδασκα-
λίαι καὶ ἐξετάσεις.

Ἡ ΑΝΤΙΠΛΑΣΜΟΔΙΝΗ Σ.
Τζαμαλῆ, εἶνε τὸ τελειότερον
φάρμακον κατὰ τῶν ἐλκῶν πυ-
ρετιῶν

ΕΜΠΟΡΟΙ-ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΑΙ-ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΙ ΙΑΤΡΟΙ-ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ-ΜΟΔΙΣΤΑΙ

Γνωρίζετε, φυσικά, ὅλοι σας πὸς ἡ ρεκλάμα εἶνε ἡ ζωὴ τοῦ ἐμπορίου
καὶ πάσης σχετικῆς ἐπιχειρήσεως. Ρεκλάμα ὅμως ἐπιπόλοια κομωμένη, ἐπι-
πόλοια δημ. συνωμένη, ἐπιπόλοια διαθετομένη πηγαίνει χαμένη, εἶνε σὰν
νὰ μὴ γίνεται.

Γι' αὐτὸ ἐρχόμεθα νὰ σᾶς ὑποδείξουμε σήμερα ἓνα μέσον διαφημίσεως
μοναδικόν, ἀποτελεσματικόν, συμφέρον. Ποιό ;

ΤΟ "ΜΠΟΥΚΕΤΟ"

Ἡ ἐβδομαδιαία φιλολογικὴ ἐπιθεώρησις «Μπουκέτο» τυπώνεται σὲ 35
καὶ πλέον χιλ. καλλιτεχνικά, ποιητικὰ τεύχη, πωλεῖται ὅσον καὶ ἓνα περιο-
δικόν, περὶ τὴν κυκλοφορίαν τὰ 910 τῶν ἐφημερίδων, διβάζεται λυσσω-
δῶς στὴν πρωτεύουσα, σ.τ.λ. ἐπαρχίας, σὲ πᾶσι ἀνάγναιτα ἑλληνικὰ χωρία,
στὸ ἐξωτερικόν. Στὶς τέσσαρες ἄκρας τοῦ κόσμου ὅπου ὑπάρχει Ἑλλην.

Ρεκλάμα δημοσιευομένη στὸ «Μπουκέτο» δὲν πηγαίνει χαμένη. Ἡ ἐφη-
μερίς διβάζεται μὲ σὰν λίγα λεπτὰ καὶ ἀπορροπῆται κατόπιν, ἀπὸ τὸν
σημεινὸ πολυσχολοῦ ἀγνώστη. Τὸ «Μπουκέτο» ὅμως φυλάσσεται στὸ σπῆτι,
στολίζει ὅλα τὰ κοσμητικὰ σαλόνια, πολυδιβάζεται, κατ' ἐξοχίαν, ροιφιέται,
εἶνε ὁ φίλος κυριῶν καὶ διανοικῶν, σοβαρῶν κυριῶν, νέων καὶ γερόντων.

Οὐδέποτε ἑλληνικὸ περιοδικὸ εἶδε τέτοιους κυκλοφοριακὰς δόξεις.
Οὐδέποτε ἑλληνικὸ περιοδικὸ ἐπέτυχε τέτοιους κυκλοφοριακοὺς θριάμβους.

Οὐδέποτε ἑλληνικὸ περιοδικὸ ἀγαπήθηκε τόσο.

Φαντάζεσθε συνεπῶς τί ἐπιτυχία θὰ ἔχη μὴ ρεκλάμα σας ποὺ θὰ δημο-
σιευθῇ σ' αὐτό, πόσοι θὰ τὴν διαβάσουν, πόσα μάτια θὰ τὴν δοῦν.

Ἴσοι καὶ μὴ ἐπίσημοι ἐπιβεβαιώσις τοῦ πρακτορείου περὶ τῆς κυκλοφο-
ρίας τοῦ «Μπουκέτου» ἐκτὸς ἐννοεῖται τῶν συνδρομητῶν τ' αὐτοῦ καὶ ὅσων φύλ-
λων δίδονται διὰ τοῦ γραφείου μας εἰς ἐφημεριδοπώλας καὶ κίосκια.

ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

Τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων βεβαίως ὅτι ὡς ἐξάγει
ἐκ τῶν ἐπισήμων βιβλίων του, τὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» πωλεῖ ἐβδομα-
διαίως ἕνα τῶν εἴκοσι χιλιάδων φύλλων.

Μετ' ἀπολήψεως
(ὕπ.) Γ. ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ
Τ. Σ.

Πληρώνουμε 50 ΧΙΛΙΑΔΑΣ ΔΡΑΧΜΩΝ ὅς ἐκείνον ποὺ θ' ἀποδείξῃ ὅτι
τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον πωλεῖ ἕτοιμ καὶ ἓνα φύλλον ὀλιγώτερον ἀπὸ ὅτι
πιστοποιεῖ.

Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ «Μπουκέτο» ἔχει ἀγαπηθῇ ἀπὸ τὸν ἑλληνικόν
λαὸν ἐξαιρετικῶς.

Τὰ βιβλία κυκλοφορίας καὶ τὰ σχετικὰ δελτία τοῦ Πρακτορείου Τσαγκάρη
εἶνε ἀνοικτὰ διὰ πάντα ἀπιστον Θωμᾶν ! Πηγαίνετε, ἐξακριβώσατε τὴν
ἀλήθειαν καὶ κατόπιν σπύνατε νὰ δώσετε τὴν διαφημίσιν σας στὸ «Μπου-
κέτο» ἂν θέλετε νὰ διαφημίσετε πραγματικῶς τὰ ἐμπορεύματά σας, τὸ
ἐπάγγελμά σας, τὴν εἰδικότητά σας, ἂν θέλετε νὰ τὸ μάθῃ ὅλος ὁ κόσμος.

Αὐτὰ εἴχαμε νὰ σᾶς ποῦμε μὲ δύο λόγια.

ΑΝ: ΓΝΩΣΤΡΙΟΝ

Γὸ Γνωστὸν Ἐμπορικόν
σημα

ΠΑΠΟΥΛΑ

Ὁδὸς Ἐρμού 64

παρέλαβε ἐσχάτως μίαν
μασίον συλλογὴν εἰδω-
τέλειαις γὰ καὶ γοῖστο
ταῖς, Γάντια, Τσάντες,
το σῆγ, Κτῆναι, Μ.
Ποῦροι, Κρέμναι, Μ.
Κοῦκλαι-Παγῖδια
ἀφορα ἄλλα ψιλικά εἶδη

Κάμετε μὴ ἐπίσκεψαι
θὰ μείνετε ὅλες κατεν-
σμένες.

Σημ. Τὸ κατ' ἐξοχίαν
ταῖς παραγγελίας ἀπὸ ὅλων
Ἐπαρχίας τὰς ὁποίας
ταχύτητα.

Γράψατε :

ΕΡΜΟΥ 64 ΑΘΗΝΑΙ

Ἐχομεν ἑκατόν

λιάδας περίπου

γνώστους. Ποῖοι

εὐτυχήσουν νὰ

κτήσουν τὰ δύο

αὐτογράφατα

«Βιβλιοθηκῆς

«Μπουκέτου»

«ΣΟΝΙΑΝ» καὶ τὴν

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΛΑ

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ Ἀν-
θροπόδω λατομῶν, Ἀντι-
σεις, Ἀκτινογραφία, Ἀκτι-
πείαι, Ἐφαρμογὴ ὅλων τῶν
δυν ἡλεντροθεραπειῶν.

Σταδίου 51. Ὁρῶν 10-11